

РЕШЕНИЕ

№ 2807

гр. София, 27.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **512** по описа за **2022** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на А. Й. Г., против Решение № 2022104 от 13.12.2021 г. на Софийския районен съд, НО, 16 състав, по НАХД № 5030/2019 г., с което е потвърдено издаденото от Началник на отдел „Контрол по РПМ“, дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция пътна инфраструктура Наказателно постановление № 6000/27.02.2019 г., с което на касатора на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ от с.з., във връзка с чл. 37, ал. 1, т. 1 от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС.

С жалбата си касаторът определя решението като неправилно и иска неговата отмяна, поради нарушение на материалния закон и съдопроизводствените правила. Твърди се, че посочената правна квалификация не съответства на фактическото описание на нарушението.

В съдебно заседание касаторът не е представляван.

Ответникът – Агенция „Пътна инфраструктура“, представлявана от упълномощен юрисконсулт, в депозирано писмено становище и в съдебно заседание оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след като взе предвид приложените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал.1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК, касационната инстанция е обвързана с посочените в жалбата пороци на решението. За валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон касационният съд следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания, но преценява решението като неправилно.

В процесните АУАН и НП е отразено, че: на 11.02.2019 г. в 08.30 часа, на път I-8 км 34+400, на 400 м. преди табела „С.“, в посока К. – Л., касаторът А. Й. Г. е управлявал и осъществил движение на състав от ППС с четири оси – МПС с две оси марка „М.“ модел „1841 ЛНРА А.“ с рег. [рег.номер на МПС] и ремарке с две оси с рег. № С.. При извършена проверка и направено измерване, било констатирано, че са надвишени нормите на Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС, както следва:

1. Измерена височина на ППС е 4,15 м. при максимално допустима височина 4.00 м., съгласно чл. 5, ал. 1, т. 2 от Наредбата;
2. Измерената дължина на ППС е 20.00 м., при максимално допустима дължина 18.75 м., съгласно чл. 5, ал. 1, т. 3, б. „д“ от Наредбата.

Измерването е било извършено с техническо средство – ролетка 1242/18 (50м.) и щрихова мярка за дължина L01. За така измерените параметри на ППС при проверката водачът не е представил на длъжностното лице на А. валидно разрешение (разрешително или квитанция за платени пътни такси) за движение на извънгабаритно ППС по смисъла на §1, т. 1 от ДР на Наредба № 11.

Нарушението е квалифицирано като такова по чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ от ЗП, за което е бил съставен АУАН № 0006547/11.02.2019 г., въз основа на който е издадено и процесното наказателно постановление, с което за нарушение на чл. чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ от ЗП на А. Й. Г. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лв., на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗП.

Според сочената за нарушена разпоредба за дейности от специалното ползване на пътищата без разрешение се забранява движението на извънгабаритни и тежки пътни превозни средства, като разрешението се издава по реда, указан в Раздел IV от Наредба № 11/03.07.2001 г. „Специалното ползване на пътищата“ е дефинирано с §1, т. 8 от ДР на Закона за пътищата - „използването на пътищата за превозване на тежки и извънгабаритни товари или за осъществяване на други дейности в обхвата на пътя и в обслужващите зони, като: изграждане и експлоатация на търговски крайпътни обекти и на пътни връзки към тях, както и на площадки за оказване на пътна помощ и на пътни връзки към тях; изграждане и експлоатация на рекламни съоръжения; изграждане на нови и ремонт на съществуващи подземни и надземни линейни или отделно стоящи съоръжения и тяхната експлоатация в обхвата на пътя; временно ползване на части от пътното платно и земи в обхвата на пътя от други

лица“. В процесния случай от съдържанието на наказателното постановление се установява, че водачът на пътното превозно средство не е превозвал тежък или извънгабаритен товар, без да има разрешително за това. С други думи, административнонаказателната отговорност е ангажирана за извършване на дейности от специалното ползване на пътищата, без съответно разрешително за това, а не за „управлява пътното превозно средство с размери, маса или натоварване на ос, които надвишават нормите, определени от министъра на регионалното развитие и благоустройството“ – чл. 177, ал. 3, т. 1 от Закона за движение по пътищата.

Разрешителното, което се изисква по чл. 26 от Закона за пътищата е различно от разрешителните, които се издават по чл. 177, ал. 3 от ЗДвП, във връзка с разпоредбите на Наредба № 11/03.07.2001 г. за движение на извънгабаритни и/или тежки пътното превозни средства. Съобразно чл. 18, ал. 5 от Закона за пътищата специалното ползване на пътищата се извършва при условия и по ред, определени с наредба на Министерския съвет – Наредба за специално ползване на пътищата, приета с ПМС № 179/4.07.2001 г. Според §2 ПЗР на тази наредба, специалното ползване на пътищата, чрез превозване на тежки и извънгабаритни товари се извършва при условията и по реда на наредбата по чл. 139 от ЗДвП. В процесния случай обаче, описанието на нарушението предполага управление на ППС с размери, маса или натоварване на ос, които надвишават нормите, определени от министъра на регионалното развитие и благоустройството, докато правната квалификация на нарушението превозването на тежък или извънгабаритен товар, в условията на специално ползване на пътищата (§1, т. 8 от ДР на Закона за пътищата), без съответното разрешително за това.

По изложените съображения процесното наказателно постановление е незаконосъобразно. Като не е съобразил това, въззивният съд е нарушил материалния закон, поради което решението му като неправилно, следва да бъде отменено.

Водим от горните съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София - град, VI касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 2022104 от 13.12.2021 г. на Софийския районен съд, НО, 16 състав и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 6000/27.02.2019 г., с което на касатора на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ от с.з., във връзка с чл. 37, ал. 1, т. 1 от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС.

Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване, и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: